

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 II LEGISLATURA

Any 1991

Número 115

Presidència del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 14 de febrer del 1991, a les 16'00 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

1) R.G.E. núm. 197/91, presentada pel Diputat Sr. Joan F. López i Casasnovas, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Atesa la publicació al BOCAIB núm. 5 (10.1.91) del Decret 106/1990, de 13 de desembre, sobre organització i règim jurídic de la Junta d'Aigües de Balears, quines previsions té el Govern per procedir a la creació posada en funcionament de les Junes Insulars d'Explotació?"

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) R.G.E. núm. 3490/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a ensenyament de la llengua catalana en els centres d'EGB a les Illes Balears.

2) R.G.E. núm. 40/91, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a jubilació anticipada dels agricultors.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, bones tardes. Començam la sessió plenària ordinària per a la qual han estat convocats, segons l'Ordre del Dia que oportunament els ha estat repartit.

Sí, Sr. Portaveu, per què em demana la paraula?

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Per una qüestió d'ordre, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Digui, digui.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President.

En atenció a l'escàs nombre de temes inclosos avui a l'Ordre del Dia i fent ús de l'article 68 del Reglament d'aquesta Cambra, que en el punt 1 faculta, a petició d'un grup parlamentari, a proposar l'alteració per acord del Plenari de l'Ordre del Dia, el Grup Parlamentari Nacionalista i d'Esquerres demanaria que la Proposició no de LLei núm. 110/91, que tracta del conflicte bèl·lic a la zona del Golf Pèrsic, que ha estat publicada en el BOPIB de dia 31 de gener de 1991, és a dir, el mateix dia de l'altra proposició no de llei que es tractarà avui, sigui inclosa a l'Ordre del Dia si la Cambra ho creu convenient, en atenció al dramatisme dels fets que es produeixen en aquesta guerra i a les 67.000 sortides d'avions que s'han produït d'ençà que va començar i vam proposar la proposició no de llei fins al dia d'avui. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta Presidència es veu en la necessitat de negar la petició d'inclusió a l'Ordre del Dia d'avui, per les raons següents: Primera raó, ahir la Junta de Portaveus no va accedir a canviar l'Ordre del Dia per a avui; segona raó, l'article 69 diu que cap debat no podrà començar sense la distribució prèvia, almenys amb dos dies d'antelació, de l'informe, dictamen o documentació; en aquest cas, encara que hagi estat publicada, els Srs. Diputats no tenen la documentació en el seu poder per estar en igualtat de condicions que el Sr. Diputat que demana que s'inclogui. Per tant, aquesta Presidència denega la seva petició.

PREGUNTA R.G.E. NÚM. 161/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOSEP MARIA COSTA, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

Passam al punt primer que tracta de preguntes.

Per formular la pregunta núm. 161/91, sobre quantitats transferides en les matèries de cultura i esports al Consell Insular d'Eivissa i Formentera, té la paraula el Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra.

EL SR. COSTA I SERRA:

Sr. President, gràcies. Tenia entès que aquesta pregunta havia quedat ajornada per a la setmana que ve, i així ho demanaria, perquè no he duit cap tipus de documentació, i en aquests moments no estic en condicions de formular la pregunta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Li agraeixc, perquè jo no pensava a fer-la, però me l'han passada dient que era per a avui, el proper ple, lògicament és la propera convocatòria de ple. Els plens que estan convocats, ja estan convocats, de mode que jo li agraeixc i anirà a la propera convocatòria del plenari.

I.1).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 197/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN F. LÓPEZ, DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Per formular la Pregunta 197/91, sobre les Junes Insulars d'Explotació, té la paraula el Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. No ignoraran les Sres. i els Srs. Diputats d'aquesta Cambra la preocupació que el nostre grup ha tingut sempre sobre la qüestió dels organismes de conca, previstos a la Llei d'Aigües. La Junta d'Aigües de Balears, que es va anunciar que es produiria per via legal, finalment s'ha arribat a crear mitjançant un decret. Aquest decret preveu l'existència de Junes Insulars, essent bona aquella raó tan elemental que cada illa és per si mateixa una conca aquífera. Aleshores, nosaltres demanem quines previsions té el Govern per procedir a la creació i posada en funcionament de les Junes Insulars d'Explotació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, Jeroni Saiz.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí. Muchas gracias, Sr. Presidente. El desarrollo de la creación y organización de la Junta de Aguas, que por cierto no fue creada por decreto, sino por Ley de Presupuestos, es algo complejo, porque no son sólo las Juntas Insulares de Explotación las que deben crearse, sino que son distintos organismos, y la Conselleria está trabajando sobre ello, preparando simultáneamente la constitución de los distintos órganos que componen la Junta de Aguas.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Miri, efectivament nosaltres aquí tenim un decret que és el que crea, "Decret pel qual s'organitza el règim jurídic de Junta d'Aigües". Aleshores, nosaltres voldríem saber quan, és a dir, un compromís temporal per veure de fer efectives les competències que el decret preveu ja com a organismes insulars. D'aquesta manera, podríem protegir els aqüífers que són d'una especial importància per al règim hidrològic de les Illes Balears, i també òbviamment voldríem que no hi hagués el retard que hem vist en el tractament i inclusió a l'Ordre del Dia d'una proposició no de llei, no sigui que les destruccions massives que s'estan produint als aqüífers siguin equiparables a les 67.000 missions que els missioners han fet al Golf Pèrsic.

II.1).- PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 3490/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES, RELATIVA A L'ENSENYAMENT DE LA LLENGUA CATALANA ALS CENTRES D'EGB A LES ILLES BALEARS.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat, idò, el punt primer, passam al punt segon, referit a proposicions no de llei. Per defensar la primera, segons l'Ordre del Dia, la núm. 3490/90, sobre l'ensenyament de la llengua catalana als centres d'EGB a les Illes Balears, subscrita pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula la Diputada Sra. Paula Guillem.

LA SRA. GUILLEM I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President. A la nostra comunitat autònoma es vénen repetint tota una sèrie de factors negatius importants respecte de l'ensenyament de la llengua catalana, els quals, tot i essent reiteradament coneguts per les autoritats competents, quasi cinc anys després de l'entrada en vigor de la Llei de Normalització Lingüística, resten encara pendent de solució. Solució que no pot deixar de passar per la solució d'aquesta Comunitat amb les plenes competències en educació.

Ens és necessari deixar de ser territori MEC, però mentre aquestes competències arriben, si és que arriben, hem d'anar avançant en l'ensenyament de la nostra llengua donant compliment al que la Llei de Normalització Lingüística disposa. Una gran part dels centres d'EGB de les Pitiüses no compleixen la normativa que regula l'ensenyament

de la llengua i cultura catalanes, fent especial esment als centres d'Eivissa.

Essent optimistes, es pot afirmar que, amb molt poc marge d'error, més d'un 50% dels centres d'EGB de les Pitiüses incompleixen la normativa. Dins el passat curs 89-90, no s'arribà ni als mínims exigits per la llei, i en el cas d'alguns centres no hi va haver classes de català, perquè no hi havia pressupost.

Per a mostra, un botó. En tots els col·legis que anomenarem, no hi ha hagut compliment estricte del que preveu la llei: Col·legi Públic de Sant Agustí, Col·legi Públic de Sant Jordi, de Can Garxo, de la Blancadona -on no hi va haver professor-, Col·legi Públic de Cas Xerres, Col·legi Públic de la Graduada, Col·legi Públic de Jesús, Escola Francesa, Col·legi Públic de Can Coix, Col·legi Públic de Sant Antoni, Col·legi Públic Cervantes, Col·legi Públic Guillem de Montgrí, Col·legi Públic Sant Ferran de Formentera i Col·legi Verge de les Neus -privat religiós- i Col·legi Sant Vicent de Paül, també privat religiós.

No parlarem dels cursos anteriors, perquè creim que amb les dades del 89-90, en tenim prou, i pel que fa al present curs, les dades no han millorat gaire. La situació es ve repetint curs rera curs. Les conseqüències d'aquesta situació són significatives per no dir greus. Primer, els centres que no compleixen els mínims dels horaris de l'assignatura de llengua catalana previstos per la legislació vigent, una vegada acabat el cicle d'EGB, envien a l'institut alumnes que, en molts de casos, no poden seguir les classes en català, i que majoritàriament no hi poden escriure els exàmens i prendre els apunts de classe. Només les escoles que compleixen els horaris, i amb especial preponderància aquelles que fan part de l'ensenyament en català, compten amb uns alumnes amb una competència lingüística que hauria de ser normal per a tots els de l'àrea lingüística catalana; a l'hora d'acabar l'EGB són capaços de seguir una classe impartida en català, com de realitzar-hi els exàmens de qualsevol assignatura.

Aquesta és la fita a assolir, ja que de seguir com estam, el MEC continuarà demostrant la poca seriositat en què du a terme la implantació de l'ensenyament del català dins l'EGB a les Pitiüses, la qual cosa equival a dir que l'administració dependent del Govern espanyol es despreocupa totalment d'aquesta situació, situació normal dins la lògica administrativa espanyola que fins i tot fa estalvis per fer complir la legislació entorn a aquest tema.

Un exemple molt clar és el que passa respecte de les escoles on s'ha acordat, amb totes les benediccions del MEC, que les classes s'imparteixin totes en català, però que a l'hora de la veritat han de continuar comptant amb professors enviats de fora que no tenen el coneixement de l'idioma.

Aquest incompliment es veu reforçat pel fet que molts dels professors venguts de comunitats autònomes no catalano-parlants no han fet cap curs de reciclatge, moltes vegades adoptant aptituds de menyspreu per la llengua i per la cultura de les Pitiüses, i fins i tot demostrant obertament

intolerància cap als catalano-parlants i les lleis de la nostra comunitat.

Els vull llegir una comunicació del Claustre del Col·legi Públic Blancadona d'Eivissa, adreçada a diverses institucions de l'illa i signada pel seu director, que crec prou explicativa: *"El Claustro del Colegio Público Blancadona, ateniéndose a la legislación vigente sobre bilingüismo en la Comunidad Autónoma de Baleares, solicita que todas las comunicaciones dirigidas al centro sean remitidas en las dos lenguas oficiales de la comunidad, castellano y catalán, en caso de que la solicitud no fuese atendida satisfactoriamente, recurrirla a organismos superiores. Atentamente, el Presidente del Claustro"*.

Però hem de ser justos, perquè sobretot aquesta situació es deu a la manca de voluntat de la Direcció Provincial del MEC, el servei i personal de la inspecció educativa que és qui té el poder de supervisió i d'ordenar la rectificació de les il·legalitats dels centres d'EGB. D'ell és en primera i en darrera instància tota la responsabilitat.

A més d'això, caldria fer una sèrie de preguntes en consonància a tota l'argumentació: primera, què en pensen els responsables de la Direcció Provincial del MEC i de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports, que sí té competències quant al reciclatge de professors, sobre aquest incompliment, tot i tenint en compte que tan sols un 26% del professorat ha fet o fa el curs de reciclatge?

Segona, per què no es fa complir la Llei de Normalització Lingüística en el tema del reciclatge dels professors, quan l'article 23 en els seus apartats 2 i 3 no pot ser més aclaridor?

Tercera, com es podrà ensenyar la llengua i cultura pròpies de les Pitiüses -s'ha d'entendre cultura en el seu sentit més ample, des de les manifestacions populars i tradicionals fins a l'estudi de la insularitat, passant pels interessos econòmics i ecològics de les Pitiüses i Balears en general- si no s'exigeix als professors que vénen o han vingut d'altres indrets que coneguin la llengua, la nostra història i els nostres costums?

Quarta, per què la inspecció educativa no compleix amb el seu deure d'exigir el compliment de la normativa en aquelles escoles on no hi ha suficient professorat preparat i nomenar-ne on no n'hi ha?

Jo mateixa puc respondre, en alguns casos i concretament a les Pitiüses, el cas dels inspectors destinats és comparable al dels professors, que vénen de comunitats no catalano-parlants, per tant són desconexors de tota la nostra cultura i de la nostra llengua, per tant, incapacitats per fer la seva tasca inspectora. La lògica, d'acord amb el que disposen la Llei de Normalització Lingüística i el mateix Estatut d'Autonomia, és l'exigència del domini de la llengua i de la cultura i la seva promoció en l'ensenyament a tots els professors que vinguin a les nostres illes. Qüestió òbvia, però, que no s'ha fet realitat a les promocions que des del 1986 ençà, han aprovat les oposicions al cos de professors d'EGB, i que són obligats -ho diu el BOE- a assistir

als cursos que s'organitzen per als que hagin estat aprovats i que no hagin superat la prova de llengua catalana i cultura de les Balears. De qui és la responsabilitat? La resposta ja la coneixem.

Mentrestant haurem de veure com als nens castellano-parlants se'ls priva d'un instrument importantíssim i bàsic per a la seva integració a la nostra societat, que els serà imprescindible per al seu futur professional.

Els vull contar una història que va ocórrer a una escola de Portmany. Hi havia una nena que no parlava mai, van creure que estava malalta, però es va poder comprovar que el que passava és que la nena no entenia la mestra que era de parla espanyola, i la mestra no entenia la nena. Ens podem fer la següent reflexió, com és possible que un mestre no entengui els seus alumnes? Tristament, aquestes situacions encara es donen.

Es pot entendre que es doni el fet que la població escolar d'un determinat lloc pugui triar entre tres escoles de països diferents i no hi hagi cap escola on es faci l'ensenyament de la nostra llengua i cultura? Jo, per la meua part, mantenc que no. Però aquesta situació es dona a Eivissa. Hi ha escoles on es fa l'ensenyament en alemany, en francès, en anglès i en espanyol, i de la darrera llengua es pot triar entre escoles públiques i privades religioses, però escola evissenca en llengua i contingut, cap. Tota una paradoxa.

L'altra pregunta seria, quan s'exigirà per part de l'administració competent el compliment de la normativa als centres privats d'acord amb el que disposa la Llei de Normalització Lingüística? Esperem respostes. I, a ser possible, aquestes han de ser via solucions, ja que, en cas contrari, continuarem igual que sempre, escoltant les administracions directament implicades que ens diuen -algunes- que coneixen el problema, i -algunes altres- que tenim raó, però mentrestant continuem sense resultats.

Nosaltres, sens dubte, volem millorar la qualitat de l'ensenyament perquè estam segurs que d'aquesta manera, en un futur, s'evitaran aquestes matances inútils causades per les dites cultes forces aliades a la Guerra del Golf Pèrsic. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus de grups parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr. President. Només per manifestar que en el punt específic que demana al Parlament el Grup Nacionalista i d'Esquerres, creim que no podem fer altra cosa que donar suport a una decisió que sempre ha estat suportada -que jo sàpiga- per la Consellera de Cultura, per tant, no feim res més, tot plegat, que reclamar un dret que indiscutiblement el nostre poble té i mereix. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Diputat Sr. Trias.

EL SR. TRIAS I ARBÓS:

Gràcies, Sr. President. Bé, realment hem d'anunciar el nostre suport a aquesta proposició no de llei, creim que als incompliments, i sempre que s'han denunciat aquí, moltes vegades per part del mateix grup que ara ens presenta la proposició, nosaltres sempre els hem donat suport. Aquesta vegada no ho podem deixar de fer, perquè es tracta d'una denúncia d'un incompliment greu a la nostra llei de normalització.

Ara bé, quant a l'exposició que ha fet la Sra. Paula Guillem, voldria fer un comentari, ben segur que al Golf Pèrsic, segurament, algú hi deu haver que entén els que parlen en espanyol, com diu vostè, o en castellà, com diria jo, segurament en català n'hi haurà manco que entenguin el que succeeix allà; el que succeeix, al meu mode d'entendre, és que vostè ens ha donat una sèrie d'exemples d'incompliments referits bàsicament a situacions que s'han donat a col·legis de les Pitiüses, a Eivissa documentalment; vostè està més documentada que no nosaltres en aquest sentit, suposam que les informacions que ens ha aportat són certes i concretes, evidentment s'hi hauria de posar remei, nosaltres donarem suport a la seva proposició, però en certa ocasió, i tot i que creim que la situació de la llengua i la defensa de la llengua catalana ha de partir fins i tot de postures en certa manera radicals i vitals, com alguna vegada ja hem dit aquí, tal vegada no sigui el camí correcte que per tal de defensar una llengua intentem, tal vegada, menysprear-ne una altra que vostès anomenen espanyol i que nosaltres anomenem castellà.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Josep Moll.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Jo voldria començar la meua intervenció dient que la nostra petició al grup que presenta aquesta proposició no de llei, és que la retiri, que la retiri per tres motius que intentaré documentar posteriorment, que la retiri per obsoleta, per parcial i per injusta.

De tota manera, els he de dir que si no la retiren, no quedaran tots sols, perquè els senyors del Grup Popular l'han de votar necessàriament a favor, el Sr. Trias del CDS també ha anunciat que votaran a favor, però tal vegada després d'escoltar-me a mi s'ho repensaran. Però, en tot cas, el Grup del PP l'ha de votar a favor, i aquesta vegada per simple coherència, perquè hi ha una coincidència total entre la seva proposta i la proposta que els consellers del PP varen presentar al Consell Insular de Menorca.

Unes petites variacions sí que hi són, el PP demanava

dirigir-se directament, que el Consell Insular es dirigís a la Direcció Provincial del Ministeri; vostès demanem que ens dirigim al Ministre, tal vegada és un tema de jerarquia. L'altra variació és que vostès es varen saltar una retxa en redactar la proposta concreta, per la qual cosa la frase resulta incomprensible, perquè diu que demanen que es donin, per part del Ministre, les ordres oportunes a la Direcció Provincial del MEC al compliment de la normativa. Aquesta frase que és incomprensible, nosaltres l'hem entesa gràcies al PP, que a la seva proposta al Consell Insular de Menorca, demana "*dirigirse a la Dirección Provincial del MEC solicitando se adopten las medidas que correspondan en orden al cumplimiento de la normativa*", la mateixa que demanen vostès. De manera que gràcies al PP hem entès la frase.

Per altra banda, com veuen, hi ha una tercera variació, i és que vostès, almanco, utilitzen la llengua que volen normalitzar, mentre que el PP manté la normalitat de l'ús de la llengua que ja està normalitzada, però, en fi, aquesta és una variació certament important.

Apart d'això, les coincidències són tan grans que arriben fins a la data de presentació dels respectius escrits, dia 10 de desembre del 1990. Ben mirat, crec que només s'expliquen o bé per plagi o bé per telepatia, perquè jo vull pensar que no s'expliquen per identificació entre vostès i el PP, perquè si fos així, jo, com a esquerres i com a nacionalista, m'ho faria mirar.

Pero vaja, bromes apart, intentaré convèncer-los que retirin la proposició no de llei, per obsoleta, com he dit. Vostès la justifiquen amb una documentació antiquíssima pel ritme en el qual es van desplegant els esdeveniments. El certificat del Col·legi Públic Blancadona que vostès aporten, és de setembre del 1988; la informació sobre l'enquesta dels serveis de normalització lingüística de l'Ajuntament d'Eivissa Vila va sense data, però la lògica de la seqüència dels documents que vostès aporten obliga a situar-la dins l'any 1989; la carta de la directora del Centre de Professors d'Eivissa és de 13 de novembre del 1989; la resposta de la Conselleria a la seva pregunta de gener del 1990 també va sense data, perquè hi manca la darrera pàgina, però pel segell de sortida del Parlament quan els envia a vostès la resposta de la Consellera, sabem que és aproximadament de dia 25 o 26 o 27 de març, és a dir que ben aviat farà un any del darrer document que vostès aporten.

I des de llavors ençà, han succeït, entre d'altres, totes aquestes coses: Dia 7 de maig del 1990, un Ordre Ministerial estableix les plantilles tipus dels centres públics de pre-escolar, EGB i educació especial, especificant que s'adequarien els llocs de feina a les necessitats derivades de l'ensenyament de la llengua catalana i de l'aprenentatge en llengua catalana. Dia 25 de maig -no arriba a tres setmanes més tard- del 1990, una altra Ordre Ministerial fixa el catàleg dels centres públics en qüestió i es creen a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears places determinades com a bilingües, per a l'ensenyament en català i places de llengua catalana. Dia 4 de juny del 1990 -dues setmanes més tard, no arriba- una resolució regula l'adscripció a les places bilingües indicant que per accedir-hi s'havia de tenir alguna

de les titulacions previstes a l'Ordre de la Conselleria d'Educació de 27 de desembre del 1989, o bé haver estat habilitat transitòriament segons la Resolució de 25 de maig de la Direcció General de Coordinació i Alta Inspecció del Ministeri.

Com a conseqüència de tot això, actualment hi ha a les nostres illes un 50% de places definides com a bilingües, i si no n'hi ha més, i aquest sí que és un tema que ens hem de plantejar, si no n'hi ha més, és perquè no és el mateix aconseguir professors de català que aconseguir enratjolars -que posar ratjoles, jo mateix i tot em sembla que en podria posar, més o manco bé, però les posaria.

A la carta de la Directora del Centre de Professors hi ha tres faltes d'ortografia en quinze retxes que té la carta. A la carta per la qual la Directora del Centre demanava les adhesions, hi ha dotze faltes d'ortografia catalana en quatre folis. Si això succeís a una carta escrita per professors de castellà, l'escàndol seria considerable, succeeix a una carta escrita per professors de català, i no passa absolutament res. Jo esper que des del maig del 1989 fins ara, s'hagin reciclat aquests senyors professors.

Els deman també que retirin la seva proposició no de llei per parcial. Senzillament perquè només fa referència a Eivissa, que precisament és on els avanços han estat més espectaculars. A Eivissa, en aquests moments, un 55% de places són catalogades com a bilingües, de les quals un 30% ja són cobertes; i concretament al Col·legi Públic Blancadona ja es dona classe de català a tots els nivells.

Però també els vull demanar que retirin la proposició per injusta. Primer de tot, perquè no sols fa la impressió, sinó que la Diputada Sra. Guillem ho ha explicat a la seva intervenció, fa la sensació la proposició no de llei que la Direcció Provincial del Ministeri necessita que el Ministre li doni ordres per funcionar i per fer feina en la línia de normalitzar el català. A mi em consta, i crec que a vostès també, si són mínimament objectius, que la Direcció Provincial del Ministeri fa molt bona feina dins la línia d'introducció de la nostra llengua a les escoles, apart de l'aportació que fa a altres coses, com a la campanya de normalització lingüística.

Però també és injusta perquè només demana que ens dirigim al Ministre d'Educació, i no demana res referent al Govern autònom, que sí té competències, que sí té responsabilitats, que sí té obligacions, que, a més, en aquest cas, i em sap greu per una raó, perquè quan parlem de normalització lingüística, sempre es fa referència a la Conselleria d'Educació quan normalment s'hauria de tenir molt en compte que aquesta és una tasca de tot el Govern, però en aquest cas, sí que la referència obligada és a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

I jo vull fer constar que, si fos necessari, nosaltres estam ben d'acord de dirigir-nos al Ministre d'Educació, a la Direcció Provincial o a qui faci falta, no hi ha cap inconvenient, però crec que documentalment he demostrat que en aquest cas no és necessari, i en qualsevol cas, sí que he de dir que per a nosaltres l'interès primordial és demostrar

aquí, en aquesta casa, que som oposició al Govern de la Comunitat Autònoma, no que som oposició al Ministeri d'Educació i Ciència, si és necessari, com dic, alguna vegada estam disposats a fer-ho, però en aquest cas el que hem de fer és posar de manifest, com a mínim també posar de manifest, les obligacions que té el Govern i que no ha complert.

Per exemple, per tal de millorar el reciclatge del professorat d'EGB hi va haver un acord a la Comissió Mixta pel qual la Conselleria s'encarregaria de l'organització de cursos de perfeccionament de llengua catalana, atorgant el Ministeri els oportuns permissos al professorat. Aquest acord ja s'aplica als professors d'altres nivells, es tractava d'aplicar-lo també al professorat d'EGB. Aquests cursos encara no s'han convocats, per què no li demanen a la Conselleria com així no s'han convocat encara aquests cursos? Com així no inclouen això a la seva proposició no de llei? L'article 18 de la Llei de Normalització Lingüística diu que el Govern de la Comunitat Autònoma ha d'arbitrar les mesures adients de cara a fer efectiu el dret dels alumnes de rebre el primer ensenyament en català, quan aquesta és la seva llengua, com és natural; que, per cert, la traducció espanyola que es va publicar al BOCAIB està errada, però supòs que més tard es va fer la correcció oportuna.

La meua pregunta és, i crec que hauria d'haver estat dins aquesta proposició no de llei, ho ha fet el Govern de la Comunitat Autònoma? Ha arbitrat les mesures adients de cara a fer efectiu aquest dret? Ho ha fet amb prou mesura? Per què no ho ha fet? Vostès no li ho demanen, jo tampoc, que consti, el dia que li ho vulguem demanar nosaltres, ja presentarem nosaltres la proposició no de llei.

A l'article 22 diu: "El Govern ha d'establir els mitjans necessaris encaminats a fer realitat l'ús normal del català com a vehicle usual a l'àmbit de l'ensenyament a tots els centres docents". Ho ha fet el Govern de la Comunitat Autònoma? La resposta se la donin vostès mateixos.

Article 26: "El Govern ha de promoure l'elaboració del material didàctic necessari per tal de fer possible l'ensenyament de i en llengua catalana i hi dedicarà les partides pressupostàries corresponents". Ho ha fet el Govern? Ho ha fet amb prou mesura?

I, finalment, la Disposició Transitòria Cinquena diu: "Mentre no es transfereixin funcions i serveis en matèria educativa, la Conselleria establirà els corresponents convenis de cooperació". Ho ha fet? Sí que ho ha fet, ja ho sé. Ho ha fet amb prou mesura? Jo dic que no.

La mateixa enquesta d'Eivissa que vostès citen denunciava l'escassetat de material didàctic específic i de professorat preparat, dues competències i obligacions claríssimes del Govern de la Comunitat Autònoma, i denunciava també la manca de sensibilització de les institucions per normalitzar el català. Les primeres institucions que no estan sensibilitzades són el Govern de la Comunitat Autònoma i els consells insulars, com a mínim el de Mallorca.

Ara mateix, el Govern, la Conselleria Adjunta a Presi-

dència ha publicat una Guia pràctica d'autoprotecció, l'ha publicada en castellà, no sé si és perquè els atacats només són castellans o perquè els atacants només són castellans, no ho sé. El Consell Insular de Mallorca publica unes monografies esportives, en castellà, no sé si és que els mallorquins no fan esport o no els interessa.

La Conselleria diu que vol les competències en educació, i nosaltres estam d'acord que les ha de tenir, que les hem de tenir, llavors ja hem discutit massa vegades com i quan, això és un altre tema; però el que no és acceptable és que la Consellera a la pregunta que els dóna a la seva resposta de gener, els digui que és absolutament impossible complir les seves obligacions si no tenen competència exclusiva en matèria educativa. Això, Sra. Consellera, perdoni, però no és assumible. Perquè vostès mateixos acaben de demostrar que sí es poden fer coses sense tenir competència exclusiva, vostès han elaborat un model educatiu propi de les Illes Balears sense tenir cap competència.

Molt bé, ara ja sabem què faria si tengués les competències, i potser fins i tot hi podríem estar d'acord, amb això que vostès proposen, ja li ho direm en haver-ho estudiat amb una mica més de cura, perquè encara no ho hem fet. Però mentrestant ens estimaríem més que dedicassin més esforços a la normalització del català, ja ens conformaríem si hi dedicaven els 2.666 milions de pessetes que sembla que estarien disposats i en condicions d'aportar en quatre anys al nou model educatiu.

En tot cas, senyors del Grup Parlamentari Nacionalista i d'Esquerres, per tots aquests motius els reiter la nostra petició de retirada de la proposició no de llei. Si no la retiren, hi votarem en contra, pels motius que ja he dit, per obsoleta, per parcial i per injusta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr. Salgado.

EL SR. SALGADO I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. Bé, després d'aquesta magnífica demostració del que entenem "principi de peter", a més de la consecució tal vegada del nivell d'incompetència, l'*arabesco lateral* amb una successió continuada i inútil, que ha convertit la darrera intervenció en una autèntica interpel·lació a la Consellera de Cultura, Sra. Guillem, no passi pena, perquè anem a la qüestió que ens havia duit aquí, a la seva proposició no de llei.

Jo crec que, apart de la utilització reiterada, que està bé com a estratègia del seu grup, que han fet dels ditxosos avions -aquesta vegada ditxosos és dit en sentit pejoratiu-, ho han fet molt bé, i cadascú defensa el que és seu. Crec que vostè ha comès l'error d'oblidar-se, en qualche moment, tal vegada amb un excés de benefici cap a les Pitiüses, que estam al Parlament de les Illes Balears.

Llavors ens ha parlat d'aquest bon home de l'Institut Blacadona que no entén el català, li hauran d'escriure en

castellà, ell almanco té la delicadesa de demanar que li escriguin amb les dues llengües, per poder-ho entendre.

I, per últim, Sra. Guillem, el de la nena, la repetida i reiterada nena, vostè que ha invocat la llengua i la cultura de les Pitiüses, ja hagués pogut cercar una altra paraula, la nena.

El Sr. Moll ha volgut fer una sèrie de presumpcions sobre l'actitud del Grup Parlamentari Popular encaminades a justificar el seu vot negatiu per estricta disciplina, que també és elogiable, a una cosa que està en coherència amb el que ell habitualment defensa en aquest Parlament. Ell ja ha dit el que nosaltres votaríem, ha dit per què ho votaríem, la qual cosa no vol dir que hagi dit el que realment farem, però vaja ... Llavors ha continuat curant-se en salut, dient que per ventura després de la seva intervenció ens convenceria i canviaríem, de mode que si nosaltres votam a favor de la proposició no de llei, resulta que ens alineam amb el Grup Nacionalista i d'Esquerres, cosa que al Sr. Moll li sembla espantós; si, en canvi, no votam a favor de la proposició, significa que ell ja ha anticipat que això ha estat canviar el vot i que conseqüentment es deu que ens ha convençut, cosa de què és absolutament incapaç el Sr. Moll. Es fica massa a ca'l veinat, ja ho va fer ahir en un article de premsa, per cert.

A Menorca, i aprofit per dir que no es pot dir, efectivament, no es pot dir, Sra. Guillem, que la Direcció Provincial del Ministeri d'Educació i Ciència no fa feina, en fa molta de feina, miri vostè la quantitat de papers que li ha recollit al Sr. Moll perquè avui pogués intervenir, el que passa és que els hi ha recollit malament, i a Menorca, al Consell Insular de Menorca, la proposició que es va dur feia referència al reciclatge del professorat, que no és exactament el que du aquí avui el Grup Nacionalista i d'Esquerres.

Per tant, hem arribat a una conclusió, què volen que no prosperi aquesta proposició? Idò la votin vostès en contra, nosaltres aquesta vegada ens abstenem.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del grup proponent, té la paraula la Diputada Sra. Guillem.

LA SRA. GUILLEM I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Moll, em sap greu haver-li de dir, però ni injusta, ni obsoleta, ni partidista, ni cap dels qualificatius que vostè ha dit. Les dades que he donat en relació a allà on no es compleixen els horaris mínims que preveu la legislació, són unes dades recollides a principi d'aquest curs, per tant no són tan obsoletes, estan bastant més ben reflectides del que vostè ha dit. Això en primer lloc. Afortunadament no es dóna el mateix cas a totes les escoles, sinó simplement a les que hem fet referència.

Per una altra banda, estam avesats a sentir i a llegir a premsa les declaracions del Sr. Crespí, representant del MEC, i sabem que aquestes coses no es compleixen. En al-

tres qüestions, respecte al que ha dit vostè de fer o no fer referència a quins són els compliments que hauria d'haver donat la Conselleria de Cultura en aquest cas, vostè sap que l'estricta compliment de la llei d'ensenyament no és possible en aquesta comunitat autònoma perquè no tenim competències en educació. Quan les tendrem? Tal vegada l'any que no faci vent, no ho sé. Tot depèn.

Retirar la nostra proposició no de llei lògicament serà una cosa que no farem, la sotmetrem a votació, que tenguí el suport dels grups que així ho creguin convenient, sortirà aprovada o no, però, en aquest sentit, continuem endavant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Jo crec que no hi ha lloc a al·lusions, Sr. Moll.

Passam a votació aquesta proposició no de llei, la 3490/90, del Grup Parlamentari Nacionalista i d'Esquerres. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la votació: vots a favor, 7; vots en contra, 15; abstencions, 26. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei que acabam de sotmetre a votació.

II.2).- PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 40/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES, RELATIVA A LA JUBILACIÓ ANTICIPADA DELS AGRICULTORS.

I passam al debat de la Proposició no de Llei núm. 40/91, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, sobre la jubilació anticipada dels agricultors. Per defensar aquesta proposició no de llei, per part del grup proponent, té la paraula el Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Consell de Ministres d'Agricultura de la Comunitat Econòmica Europea aprovava el 25 d'abril de l'any 1989 un Reglament pel qual s'establí un règim comunitari de foment del cessament de l'activitat agrària a través de la jubilació anticipada dels agricultors. Aquest Reglament, molt flexible pel que fa a les possibilitats d'aplicació per part dels estats membres, oferia la possibilitat als agricultors a títol principal i majors de 55 anys d'abandonar definitivament l'activitat agrària i rebre una indemnització, com a màxim, durant deu anys.

Amb el Reial Decret 1178/1989, de 29 de setembre, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació desenvolupava el Reglament 1096/88 CEE esmentat, i aprofitant-se a la seva flexibilitat reduïa l'àmbit dels beneficiaris als majors de 60 anys, sense arribar als 65, i oferia la possibilitat d'uns ajuts de fins a 450.000 pessetes anuals, diferenciant dues fórmu-

les per acollir-se a aquests ajuts, segons els papers d'agricultors que cultivessin terres de la seva propietat o bé cultivessin terres arrendades o cedides en parceria.

Les condicions exigides als que volguessin optar a aquesta jubilació anticipada, i especialment la referida a la impossibilitat d'arrendament de les terres cultivables pel pagès que es jubilava als seus fills o a qualsevol familiar de segon grau i que fos menor de 45 anys, va fer que aquest Reial Decret fos durament contestat des de les organitzacions agràries que el 1990 van plantejar la seva modificació com a una de les seves principals reivindicacions davant el Ministeri d'Agricultura. Tant és així, que algunes d'elles van presentar davant el Congrés una iniciativa legislativa, començant a finals de l'any passat, la campanya de recollida de les cinc-centes mil signatures necessàries que havien de donar suport a aquella proposta.

La reivindicació anava dirigida també a augmentar la prestació diferenciant els casos en què també la dona de l'agricultor cotitzés a la seguretat Social. Algunes institucions també varen fer arribar la seva preocupació al MAPA, com és el cas del Consell Insular de Menorca, i finalment a finals de desembre del 1990, el Ministeri i les principals organitzacions agràries reobrien les negociacions per tal de refer el Reial Decret. Aquesta modificació definitivament aprovada el gener d'enguany preveu ajuts de fins a 645.000 pessetes per explotació quan el pagès no té cap familiar al seu càrrec i fins a 1.000.000 de pessetes quan el pagès i la seva dona cotitzen, suprimint-se a més l'impediment per arrendar la finca a qualsevol familiar, inclosos els fills del qui es jubila.

Aquesta millora important al decret de jubilació no és aplicable a les Balears, ja que sols ho serà en la part modificada a les zones de muntanya o a les afectades per despoblament, i com és sabut per totes les senyores i per tots els senyors diputats, o ho haurien de saber, almanco, en el cas de les Illes Balears sols afectaria, sols beneficiaria els pagesos de la Serra de Tramuntana. Les altres zones de les illes, tot i que algunes siguin considerades desfavorides per hàndicaps específics, i així es consideren segons la nomenclatura comunitària, són fora dels beneficis d'aquest decret.

Considerant que el Reglament 1096/98 és suficientment flexible com per permetre la inclusió de les Illes dins el seu àmbit, atès que l'interès comunitari a què fa referència és perfectament aplicable a la nostra comunitat, tenint en compte que els objectius que es pretenen aconseguir es basen, i així ho diu el Reglament, amb el que s'assenyala a l'article 39.1.a) i b) del Tractat constitutiu de la Comunitat Econòmica Europea quan diu, i citaré textualment: "Els objectius de la política agrícola comuna són: a) Incrementar la productivitat agrícola, fomentant el progrés tècnic, assegurant el desenvolupament racional de la producció agrícola, així com la utilització òptima dels factors de producció i en particular de la mà d'obra. b) Garantir així un nivell de vida als agricultors o a la població agrícola en general, mitjançant l'augment de renda individual dels que fan feina en l'agricultura". Aquí acaba la cita.

Considerant que els perjudicis de la política agrària comuna, PAC, que es preveu que ha d'ocasionar greus dificultats sobre les rendes d'una part de la població agrícola, i especialment la que treballa en explotacions estructuralment més dèbils, i que aquests perjudicis afecten ben directament als pagesos de les Illes que sofreixen dificultats afegides pel fet insular, la feblesa de les estructures comunes de comercialització i la majoria dels quals tenen edats molt avançades, i per aquest fet més problemes a l'hora d'adaptar-se a la nova situació, argumentacions aquestes agafades textualment del Reglament 1096 CEE abans esmentat i que donen consistència a la petició, el nostre grup parlamentari ha volgut presentar aquesta proposició no de llei entenent que la inclusió de Balears dins l'apartat 1 de l'annex que conté la llista de les regions amb dret a acollir-se a les disposicions de l'apartat 3 de l'article 10 del Reglament CEE 1096, i que s'inclou dins la categoria de les regions amb un indicatiu sintètic superior al 75%, però inferior al 85%, de l'indicador comunitari, ens fa perfectament beneficiaris, beneficiables d'aquesta política de foment de la jubilació anticipada, ja que és condició *sine qua non* les regions amb estructures dèbils i amb un indicador inferior a aquest 85% del que parlava, de la mitjana comunitària.

Sres. i Srs. Diputats, la Comunitat Econòmica Europea comença a fer-se conscient que no sols les zones de muntanya són susceptibles de ser considerades amb la peculiaritat que requereix la complexitat del seu ecosistema, sinó que les Illes, i molt especialment, les menors, són territoris d'una fragilitat que fa necessària una política pròpia. Comença a adonar-se que l'agricultura des de la perspectiva de la gestió del medi natural té un paper vital a jugar en el manteniment de l'equilibri insular, i així es reconeix a les recomanacions del Consell Econòmic i Social de juliol del 85 recomanant preservar l'agricultura tradicional mitjançant nivells de protecció superior vitals, i així ho diu, per al manteniment d'aquest equilibri.

Aconseguir que el MAPA inclogui les zones desfavorides afectades per hàndicaps específics de les nostres illes, dins les que han de ser susceptibles de ser afectades per les millores introduïdes pel nou decret de jubilació anticipada, va més enllà de l'immediat i prou important benefici dels agricultors majors de 55 anys que s'hi vulguin acollir. Es un reconeixement de les peculiaritats de la nostra agricultura que ha de servir com a precedent per aconseguir un nivell d'equiparació pel que fa a la consideració del MAPA, semblant a la de les zones afectades pel perill de despoblament.

Jo entenc que els nostres pagesos majors de 60 anys haurien de tenir dret a les millores obtingudes pel 70% de les zones de l'Estat, i que el cost pel Govern de l'Estat espanyol seria assumible, atès el petit nombre de possibles beneficiaris d'aquesta ampliació. L'envelliment de la nostra població agrària que ens ha duit a una situació en què més de la meitat dels pagesos de les Illes són majors de 55 anys, i la necessitat de facilitar l'accés dels joves a l'agricultura des de la perspectiva de dinamitzar un sector que té tan greus problemes que necessita de tot l'entusiasme que els joves puguin aportar-hi, la millora que representen els canvis introduïts en el nou decret ha de facilitar, precisament, la incorporació de joves i no és necessari donar massa da-

des per demostrar les dificultats de la nostra pagesia per mantenir la rendibilitat de les seves explotacions, podent-se equiparar aquestes dificultats a les que pateixen els pagesos de zones de muntanya o les desfavorides amb amenaça de despoblament.

Així, la treta per hectàrea productiva en secà, calculada a les Illes en 24.400 pessetes davant les 30.400 a la península; la baixa de la població activa agrària d'un 7'44% a Balears, quan a l'Estat espanyol està encara en un 15%; el fet que la renda agrària hagi baixat a la nostra comunitat més d'un 23% en deu anys; tots aquests fets valen, Sres. i Srs. Diputats, el nostre plantejament.

En el moment en què s'està plantejant a l'Europa comunitària un canvi de la política agrària comuna, amb la qual la imatge del pagès es lligarà a qüestions que no sempre tenen a veure amb la producció d'aliments, és fonamental que des del nostre Parlament insistim avui en base a una proposta puntual, en la sensibilitat del sector agrari a les Illes posant l'èmfasi en la coincidència entre la filosofia del document conegut com a futur del món rural, comunicació de la Comissió al Consell, i en el qual es defineix com a primer problema de l'agricultura i a causa de la pressió de l'evolució moderna, el que es dona a regions on més que en un perill de despoblament -i citaré textualment-, "el problema se centra en la utilització del sòl enfront d'interessos coincidents de transformació del paisatge, de fragilització de l'equilibri ecològic, de sobrecàrrega estacional deguda al turisme", i fins aquí la cita.

Sres. i Srs. Diputats, aprovar aquesta proposició no de llei implica molt més que dirigir-se al Ministeri d'Agricultura, que sabem receptiu davant aquesta possible demanda, és fer una passa cap a aquest reconeixement de les peculiaritats de la nostra agricultura, de la situació de zona sensible que tenim al camp de les Illes i de la necessitat d'adoptar normes proteccionistes per a sector primari, que conso-
na perfectament amb el que es comença a pensar a l'Europa dels dotze.

La nostra comunitat no ha fet sentir encara la seva veu en aquesta qüestió, ho farà avui a través de la nostra cambra de representació popular? Esper que sí.

No vull acabar, Sres. i Srs. Diputats, sense fer esment a la terrible situació de guerra que es pateix a la zona del Golf Pèrsic, amb centenars de víctimes innocents, perquè quan rallam de millorar les condicions de vida d'una part dels propis ciutadans, no podem oblidar aquells que sofreixen les crueltats d'una guerra que malfer precisament, com totes les guerres, els més desvalguts d'aquella zona. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus de grups parlamentaris que vulguin intervenir?

Pel part del Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Sols dir que donarem suport a aquesta proposició, puntualment, sense fer massa cas de les il·lustracions que ha dit el Sr. Diputat, en molts casos no estam d'acord amb el que ha dit, però sí amb la proposta no de llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Llorenç Rus.

EL SR. RUS I JAUME:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que nosaltres, després de veure i entendre aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista i d'Esquerres, ja havíem tengut converses amb aquest grup sobre que hi havia aquesta intenció d'estar d'acord que això era una postura que s'havia d'emprendre en aquesta comunitat autònoma. Nosaltres, que ells hagin pres la determinació d'adreçar-se al MAPA, són lliures de fer-ho, no hi estam en desacord, però el que sí volem dir és que creim que s'han de matisar una sèrie de coses perquè per ventura adoleix la intervenció del representant del grup proposant d'una certa deixada de banda de l'actuació de la Conselleria d'Agricultura en aquesta comunitat.

Abans li vull dir que no només és la Serra de Tramuntana, zones desfavorides són també tota Menorca, les Pitiüses, Campos, Ses Salines, etc., al marge de les zones de muntanya. Nosaltres entenem que aquest Reial Decret 22/1991, de 18 de gener, no ha vengut més que a afavorir la situació anterior.

Què volem proposar nosaltres? Nosaltres volem dir que creim que la Conselleria ha fallat estrepitosament quan ha seccionat el que en un principi fins i tot hi va estar d'acord davant del MAPA, no ha sabut donar, no ha sabut tenir cap tipus de relació en cap organització d'aquestes de la nostra terra, perquè tot aquest tipus d'ajudes que existeixen arribassin a aquesta gent beneficiària, a aquests pagesos. En absolut. Per tant, nosaltres volem fer aquesta crítica a la Conselleria, entenem que així com s'han firmat aquests acords amb ASAJA, amb UPA, amb tota la Confederació de cooperatives, nosaltres entenem que la Conselleria d'Agricultura havia des d'aquí de donar un suport molt més gros i molta més difusió a aquesta situació.

Jo no crec que tot sigui adreçar-se al MAPA, Sr. Orfila, creim que la Conselleria hauria d'haver tengut en compte fins i tot el Decret que arranca de la CEE, el 808, que jo crec que quasi quasi hi ha tota una sèrie de connotacions que es dupliquen en tot un tipus d'interessos d'afavorir l'agricultura i que no ha tengut en compte la Conselleria de la nostra comunitat autònoma, entenem que hi ha hagut deixadesa. A la darrera compareixença del Conseller parlàvem d'agro-turisme, i vostè se'n recordarà, que a pregunta d'aquest diputat on li demanàvem en què influïa el tema de l'agro-turisme en els projectes presentats davant la CEE, resposta que va quedar pendent, per què? Perquè quasi

quasi no n'hi ha, i no n'hi ha perquè no hi ha hagut una postura ampla d'informació i certa de voler ajudar aquesta gent que són els beneficiaris.

Nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei, però entenem i ens adreçam a la Conselleria d'Agricultura, ens sap greu que el Conseller no sigui aquí, perquè tengui en compte que la diferència d'algun dels beneficiaris que, pel que sigui, no hi entraran, com deia abans el Sr. Orfila, que no són tants, ho he matisat al principi, creim que amb una postura d'ajuda, quasi quasi com si fos una ajuda social a l'agricultura, n'hem parlat vostè i jo, Sr. Orfila, creim que la Conselleria ho hauria de tenir en compte i ser un complement, un petit complement fins i tot dins el pressupost de la mateixa Conselleria, perquè aquí no hi hagués cap persona, cap agricultor que no quedàs sense ajuda.

Per tant, nosaltres donam suport a aquesta proposició no de llei, però criticam l'actuació de la Conselleria des del punt de vista que no ha sabut enganxar-se a aquest avantatge que el MAPA li donava i d'haver donat la informació, la publicitat i haver fet aquest porta a porta que sempre hem dit, per ajudar de veritat els pagesos d'aquesta terra. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr. Cosme Adrover.

EL SR. ADROVER I OBRADOR:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Orfila, nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei. No direm més arguments, vostè els ha dit àmpliament, per tant seria reiteratiu, i que això vengui, ja ho veurem, és una altra història, això és el que ens sabia greu. Tot el que fem pel món del camp, serà poc.

Al Sr. Rus li voldria dir que em pareix que hauria d'haver deixat la Conselleria tranquil·la, aquí l'amo dels duros és el Ministre d'Agricultura, i ningú més, i si el Govern socialista té capacitat per votar 100.000 milions de pessetes per al Pla d'ocupació rural d'Extremadura i d'Andalusia, crec que si té un poquet d'amor a aquestes illes, d'aquests 100.000 milions, si no té doblers, en podria retallar un parell perquè aquestes pensions fossin efectives.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES el Diputat Sr. Orfila. No em tregui la guerra del Golf, ara, eh?, vagi al tema.

EL SR. ORFILA I PONS:

No, Sr. President, serà la guerra de la jubilació anticipada.

No m'estranya, Sr. President, que el Grup Mixt no faci

excessiu cas als problemes que té l'agricultura i a les dades que s'han pogut donar aquí, ja entra dins la cosa acostumada, el camp no té importància, i no deixa de ser al final sòl que un dia es podrà urbanitzar si es pot aconseguir així.

En tot cas, matisar la intervenció que ha fet el Sr. Rus. Sr. Rus, nosaltres estam ben d'acord amb la crítica que fa a la Conselleria, i quasi a un moment determinat ens han pogut dir que érem *el rayo que no cesa* amb les nostres crítiques constants per les seves actuacions o manques d'actuació en qüestions concretes. Aquesta vegada, però, li he de matisar.

Les zones desfavorides tenen dos nivells, hi ha tres nivells de protecció per al camp a tota Europa, al Mercat Comú: les zones de muntanya, les zones desafavorides amb amenaça de despoblament i les zones desfavorides afectades per hàndicaps específics, i és en aquesta darrera zona on estan inclosos els municipis que vostè deia, de Menorca, d'Eivissa i de Mallorca. Aquests no són objecte dels beneficis que dóna el nou Reial Decret que ha aprovat el Ministeri de dia 18 de gener, aquest deixa claríssim que "*en cualquiera de los casos, la explotación debe estar ubicada en alguno de los municipios incluidos en la lista comunitaria de zonas de montaña -només hi entra la Serra-, o desfavorecidas por riesgo de despoblamiento*" -les Illes no hi entren en aquests moments. Es tracta que hi puguem entrar precisament, perquè ja que els beneficis afecten un 70% dels pagesos de l'Estat espanyol, que també els nostres s'hi puguin acollir.

Pensem que el tema és prou important, i com deia a la primera intervenció, sobrepassa els beneficis immediats d'aquesta possibilitat d'acollir-se a un decret de jubilació anticipada. És el reconeixement que les peculiaritats de l'agricultura de les Illes hagin de tenir un nivell de protecció semblant al que tenen a les zones de muntanya, ja que sí aquí no hi ha un perill de despoblament, sí que hi ha un perill de sobreexplotació urbanística perquè hi ha una pressió del sector turístic que intenta reduir les zones d'agricultura, per una via o per una altra, i que això amenaça a despoblar el camp.

Aquest pensament, aquesta idea, aquesta reflexió la fa ja l'Europa comunitària, i en el document que aquests dies discuteixen en el Mercat Comú, avui precisament el Ministre d'Agricultura té convocats tots els Consellers de les autonomies per parlar d'aquesta qüestió, es comença a veure, a acceptar que el pagès és el gestor del medi natural, que com a tal l'han de protegir, li han de dedicar tots els esforços possibles i que, si és necessari, se l'ha de compensar econòmicament perquè deixi de produir aliments i es dediqui a ben gestionar el medi natural.

Aquesta és la filosofia que està darrera la nostra proposició no de llei, i entenem que la seva aprovació per això va més enllà dels beneficis immediats. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Ricci per rebatre l'al·lusió sobre que no té interès per l'agricultura.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr. President. El mal gust del Sr. Orfila de dir falsedats i utilitzar la demagògia com un arma del seu extremisme, no té res a veure amb que el que he dit jo que no ha estat res per desafavorir el nostre poble, encara que sigui del camp. Perquè del camp en venim de raça tots, especialment els menorquins. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ricci. Què vol, Sr. Orfila? No fa demagògies vostè? Digui que no és ver.

EL SR. ORFILA I PONS:

A les nostres illes hi ha pagesos i mariners, en el cas del Grup Mixt, evidentment, de pagès no en ve de raça. N'estic convençut.

Els problemes que tenen els agricultors de les Illes s'han explicat de forma molt convincent aquí fa un moment, i el Sr. Ricci no ha donat ni un argument en contra dels arguments que aquí s'havien vessat, ni una qüestió en la qual divergis, ha dit que n'hi havia moltes, com s'ha anunciat quasi sempre, però quasi sempre se solen reduir a una idea principi, a una idea base, l'agricultura no té sentit, l'agricultura ha de morir tan ràpidament com sigui possible, i el camp no deixa de ser un solar urbanitzable amb problemes, ara hi ha arbres, potser que hi hagi vaques, però urbanitzable, amb parcel·les de 200.000 metres o de 30.000 com volen alguns, però sempre urbanitzable, perquè aquesta és l'única accepció que té per a segons qui.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila.

Sr. Ricci, té la paraula.

EL SR. RICCI I FEBRER:

La demagògia i la falsedat del Sr. Orfila es demostra en cada paraula. Insisteixo, no sé d'on ve vostè, jo sí venc de pagesia, i no em sap cap greu, d'on ve vostè, no ho sé.

Per a Menorca, jo vull el millor, i mai no he fet ni he dit el que el Sr. Orfila diu. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rus, vostè per què em demana la paraula?

EL SR. RUS I JAUME:

Es per aclarir un parell de coses.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. Rus.

EL SR. RUS I JAUME:

Gràcies, sr. President. Per dues matisacions importants.

Dir al Sr. Orfila que quan jo em referia a aquelles zones era al 808, no a la proposició no de llei, que quedí clar.

I dir al Sr. Adrover, del Grup Popular, que no es tractava de posar nerviosa a la Conselleria, es tractava únicament i exclusivament de matisar que el control de línies d'ajuda comunitàries diu exactament que no exclou la possibilitat que les administracions dels estats membres i de les comunitats autònomes puguin ser o no siguin tan selectius o tan estrictes a l'hora d'aplicar les ajudes, i el decret, l'anterior, de 17 d'abril del 90, diu "cooperant en la mesura de les seves possibilitats les comunitats autònomes".

Només volia matisar això. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Adrover, vol la paraula o ja està bé així?

Sí, el Sr. Adrover té la paraula.

EL SR. ADROVER I OBRADOR:

Tanmateix no convencerem ningú.

EL SR. PRESIDENT:

M'ha convençut a mi que és hora de començar a votar. Passam a votació la Proposició no de Llei núm. 40/91, suscrita pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, sobre la jubilació anticipada dels agricultors.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Vots en contra? Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat de la Cambra.

Sres. i Srs. Diputats, s'aixeca la sessió.